

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
PEDRA CRUZA VILLALÓNA,
predstavljeni 27. februarja 2014¹

Zadeva C-374/12

**„Valimar“ OOD
proti
Načelnik na Mitnica Varna
(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,**

ki ga je vložilo Vrhoven administrativen sad (Bolgarija))

„Skupna trgovinska politika — Damping — Uredba (ES) št. 384/96 — Železne ali jeklene vrvi in kabli s poreklom iz Rusije — Uredba (ES) št. 1601/2001 — Cenovne zaveze — Vmesni pregled — Pregled zaradi izteka ukrepov — Uredba (ES) št. 1279/2007 — Določitev izvozne cene — Zanesljivost izvoznih cen pri izvozu v Evropsko skupnost — Upoštevanje cenovnih zavez — Sprememba okoliščin — Uporaba druge metodologije kot pri prvotni preiskavi — Presoja veljavnosti“

1. Sodišču je v tej zadevi postavljeno predvsem vprašanje za predhodno odločanje v zvezi s presojo veljavnosti Uredbe Sveta (ES) št. 1279/2007 z dne 30. oktobra 2007 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na nekatere železne ali jeklene vrvi in kable s poreklom iz Rusije ter o razveljavitvi protidampinških dajatev na uvoz nekaterih železnih ali jeklenih vrvi in kablov s poreklom iz Tajske in Turčije².

2. To vprašanje veljavnosti pa je odvisno predvsem od razlage člena 11(9) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti³, to je določbe, ki jo ima Sodišče le redko priložnost razlagati in uporabiti⁴, drugače od Splošnega sodišča⁵.

1 — Jezik izvirnika: francoščina.

2 — UL L 285, str. 1, in popravek v UL 2009, L 96, str. 39. V zvezi s to uredbo glej sodbo Splošnega sodišča Evropske unije z dne 17. decembra 2010 v zadevi EWRIA in drugi proti Komisiji (T-369/08, ZOdl., str. II-6283).

3 — UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 45, v nadaljevanju: osnovna uredba.

4 — Glej sodbo z dne 19. septembra 2013 v zadevi Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials proti Svetu (C-15/12 P).

5 — Splošno sodišče je v sodbi z dne 8. julija 2008 v zadevi Huvis proti Svetu (T-221/05, točke od 38 do 60) za nično razglasilo uredbo o uvedbi dokončne protidampinške dajatve, ker so institucije kršile člen 11(9) osnovne uredbe, saj niso dokazale, da je sprememba metodologije za primerjavo izvozne cene in normalne vrednosti, uporabljene v prvotni preiskavi in pri pregledu, upravičena zaradi spremembe okoliščin. Splošno sodišče je s sodbo z dne 17. novembra 2009 v zadevi MTZ Polyfilms proti Svetu (T-143/06, ZOdl., str. II-4133) za nično razglasilo uredbo o koncu pregleda protidampinškega ukrepa, ker so institucije v njej določile izvozne cene tako, da so opustile metodologijo, predpisano v členu 2(8) in (9) osnovne uredbe, čeprav se niso sklicevale na spremembo okoliščin v smislu člena 11(9) navedene uredbe. V zvezi s to določbo glej tudi sodbe Splošnega sodišča z dne 8. julija 2003 v zadevi Euroalliages in drugi proti Komisiji (T-132/01, Recueil, str. II-2359, točke od 39 do 44); z dne 18. marca 2009 v zadevi Shanghai Excell M&E Enterprise in Shanghai Adeptech Precision proti Svetu (T-299/05, ZOdl., str. II-565, točke od 176 do 178); z dne 16. decembra 2011 v zadevi Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials proti Svetu (T-423/09, ZOdl., str. II-8369, točke od 54 do 65) in z dne 7. februarja 2013 v zadevi Acron proti Svetu (T-118/10). Ta zadeva je predmet še nerešene pritožbe pred Sodiščem v zadevi Acron proti Svetu (C-216/13).

3. Natančneje, Sodišče mora odgovoriti na vprašanje, koliko lahko institucije Evropske unije v okviru pregleda protidampinškega ukrepa, uvedenega proti izvoznemu podjetju, uporabijo „metodologijo“ za določitev njegovih izvoznih cen, ki je drugačna od metodologije, uporabljene v okviru uredbe o uvedbi prvotnega ukrepa, in torej opredeliti, kaj pokriva pojem „sprememba okoliščin“ iz člena 11(9) osnovne uredbe.

I – Pravni okvir

A – Mednarodno pravo

4. Sporazum o izvajanju člena VI splošnega sporazuma o carinah in trgovini iz leta 1994⁶ iz Priloge 1A k Sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije, podpisanem v Marakešu 15. aprila 1994, je bil odobren s Sklepom Sveta 94/800/ES z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov, doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti.⁷

5. Ker je predmet osnovne uredbe predvsem – kot izhaja iz njene uvodne izjave 5 – v pravo Unije kar najbolj vnesti nova in podrobna pravila iz protidampinškega zakonika iz leta 1994⁸, bodo določbe zadnjenavedenega zakonika, pomembne za rešitev spora o glavni stvari, po potrebi navedene v nadaljevanju.

B – Pravo Unije

1. Osnovna uredba

6. V času dejanskega stanja v sporu o glavni stvari se je uporabljala osnovna uredba⁹, pri čemer sta upoštevna predvsem člena 2(8) in (9) ter 11(3) in (9).

7. Člen 2(8) in (9) osnovne uredbe je določal:

„8. Izvozna cena je cena, ki se je dejansko plačala ali se plačuje za izdelek, ko se ta izvozi iz države izvoznice v Skupnost.

9. V primerih, ko izvozne cene ni ali se zdi, da je izvozna cena nezanesljiva zaradi kake povezave ali kompenzacijskega dogovora med izvoznikom in uvoznikom iz tretje države, se izvozna cena lahko računsko določi na osnovi cene, po kateri so uvoženi izdelki prvič preprodani neodvisnemu kupcu ali, če se izdelki ne preprodajajo neodvisnemu kupcu ali se ne preprodajajo v enakem stanju, kot so bili uvoženi, na kateri koli razumni osnovi.

[...]“

6 — UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 189, v nadaljevanju: protidampinški zakonik iz leta 1994.

7 — UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 1.

8 — Glej zlasti sodbo z dne 9. januarja 2003 v zadevi Petrotub in Republica (C-76/00 P, Recueil, str. I-79, točka 56).

9 — Ta uredba je bila pozneje nadomeščena z Uredbo Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, str. 51, in popravek v UL 2010, L 7, str. 22). Glavne določbe osnovne uredbe, ki se obravnavajo v tej zadevi, se v novi uredbi niso spremenile.

8. Člen 11(9) osnovne uredbe je določal:

„Pri vseh preiskavah, povezanih z ustreznim pregledom ali vračilom denarja, ki se izvajajo v skladu s tem členom, Komisija, pod pogojem, da se okoliščine ne spremenijo, uporabi isto metodologijo kakor pri preiskavi, na osnovi katere je bila dajatev določena, ob ustreznem upoštevanju člena 2, še posebej odstavka 11 in 12, ter člena 17.“

9. Druge upoštevne določbe osnovne uredbe bodo po potrebi navedene v nadaljevanju.

2. Prvotna protidampinška uredba in sklep o sprejetju cenovnih zavez

10. Svet Evropske unije je 2. avgusta 2001 sprejel Uredbo (ES) št. 1601/2001 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasnih protidampinških dajatev, uvedenih na uvoz nekaterih železnih ali jeklenih vrvi in kablov s poreklom iz Češke republike, Rusije, Tajske in Turčije¹⁰. Člen 1(2) te uredbe določa, da se za uvoz nekaterih železnih ali jeklenih vrvi in kablov s poreklom iz Rusije uporablja protidampinška dajatev po stopnji 50,7 %.

11. V uvodni izjavi 87 Uredbe št. 1601/2001 je navedeno, da se potrjuje začasne ugotovitve, kot so opisane v uvodni izjavi 107 začasne uredbe¹¹, ker niso na voljo nobene nove informacije o izvozni ceni. Ta začasna uredba je določala, da je bila izvozna cena za sodelujočega proizvajalca-izvoznika določena na podlagi cen, ki so se dejansko plačale ali se plačujejo.

12. Komisija je 26. julija 2001 sprejela Sklep o sprejetju zavez, ponujenih v zvezi s protidampinškim postopkom glede uvoza nekaterih železnih ali jeklenih vrvi in kablov s poreklom iz Češke republike, Republike Koreje, Malezije, Rusije, Tajske in Turčije, ter o ustavitvi postopka v zvezi z uvozom s poreklom iz Republike Koreje in Malezije (2001/602/ES)¹². Člen 1 tega sklepa določa, da se sprejmejo zaveze, ki jih je med drugim ponudila delniška družba Cherepovetsky Staleprokatny Zavod OAO¹³.

3. Uredba o pregledu prvotnih protidampinških dajatev in sklep o razveljavitvi sklepa o sprejetju cenovnih zavez

13. Družba ChSPZ je leta 2004 na podlagi člena 11(3) osnovne uredbe zaprosila za delni vmesni pregled.¹⁴

14. Komisija je 10. avgusta 2004 začela izvajati zaproseni pregled.¹⁵

15. Družba ChSPZ je 1. januarja 2006 postala družba Closed Joint Stock Company Severstal-Metiz¹⁶ s sedežem v Čerepovcu (Rusija), in sicer po spojitvi z družbama Open Joint Stock Company Orlovsky Staleprokatny Zavod in SSM.¹⁷

10 — UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 38, str. 81.

11 — Uredba Komisije (ES) št. 230/2001 z dne 2. februarja 2001 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih železnih ali jeklenih vrvi in kablov s poreklom iz Češke republike, Rusije, Tajske in Turčije ter o sprejetju zavez nekaterih proizvajalcev-izvoznikov iz Češke republike in Turčije (UL L 34, str. 4).

12 — UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 38, str. 81.

13 — V nadaljevanju: ChSPZ.

14 — Glej uvodne izjave od 4 do 7 Uredbe št. 1279/2007.

15 — Glej Obvestilo o začetku izvajanja delne vmesne revizije protidampinških ukrepov, ki se uporabljajo za uvoz železnih ali jeklenih vrvi in kablov s poreklom iz Rusije (UL 2004, C 202, str. 12).

16 — V nadaljevanju: SSM.

17 — Glej Obvestilo glede veljavnih protidampinških ukrepov v zvezi z uvozom nekaterih železnih ali jeklenih vrvi in kablov, med drugim, iz Rusije v Skupnost: sprememba imena družbe, katere zaveza je bila sprejeta (UL 2006, C 51, str. 2).

16. Komisija je 3. avgusta 2006 začela tudi pregled zaradi izteka protidampinskih ukrepov, uvedenih z Uredbo št. 1601/2001.¹⁸

17. Svet je 30. oktobra 2007 sprejel Uredbo št. 1279/2007 o koncu pregleda zaradi izteka ukrepov in delnega vmesnega pregleda, ki ga je zahtevala predvsem družba SSM. Člen 1(2) te uredbe določa, da na uvoz nekaterih železnih ali jeklenih vrvi in kablov, ki jih je proizvajala družba SSM, v Unijo velja dokončna protidampinška dajatev po stopnji 9,7 %. Navedena uredba določa tudi, da cenovne zaveze, ki jih je med drugim družba SSM ponudila po dokončnem razkritju, niso sprejemljive v smislu člena 8(2) osnovne uredbe.¹⁹

18. Glavne uvodne izjave Uredbe št. 1279/2007, ki so pomembne za rešitev spora o glavni stvari in se nanašajo na določitev izvoznih cen družbe SSM, bodo po potrebi povzete v nadaljevanju.

19. Komisija je s sklepom z istega dne razveljavila Sklep 2001/602 o sprejetju cenovnih zavez družbe SSM.²⁰

C – Bolgarsko pravo

20. Člen 214 carinskega zakona (Zakon na Mitnicite, v nadaljevanju: ZM), ki ureja vračilo carinskih dajatev, določa:

„1. Vračilo carinskih dajatev pomeni popolno ali delno vračilo plačanih uvoznih ali izvoznih dajatev.

2. Vračilo se izvede, če se ugotovi, da dajatve v trenutku plačila niso bile dolgovane, ali da je odpadla podlaga za njihovo plačilo.“

II – Dejansko stanje v sporu o glavni stvari

21. „Valimar“ OOD²¹ je bolgarska družba, ki se ukvarja predvsem z uvozom in prodajo žic, vrvi, kablov in podobnih proizvodov iz jekla z različnim poreklom, med drugim tistih, ki jih proizvaja družba SSM.

22. Družba Valimar je morala ob vnosu vrvi in kablov iz nerjavnega jekla s poreklom iz Rusije, ki jih je izvozila družba SSM, v Bolgarijo (na neznani datum) v okviru postopka sprostitev v prosti promet za posebne namene na podlagi Uredbe št. 1279/2007 plačati dokončno protidampinško dajatev po stopnji 9,7 %, ki je skupaj znašala 2 117,01 bolgarskih levov (BGN).

23. Družba Valimar je 25. januarja 2011 pri Teritorialno Mitničesko upravljeniu Varna (teritorialna carinska uprava v Varni) vložila zahtevo za ugotovitev, da so bile navedene protidampinške dajatve neupravičeno plačane glede na člen 214 ZM in člen 236 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti²². Trdila je, da je Uredba št. 1279/2007 neveljavna in da ji je treba vrniti protidampinške dajatve, ki jih je plačala.

24. Načelnik na Mitnica Varna (vodja carinskega urada v Varni) je z odločbo z dne 24. februarja 2011 zahtevo zavrnil kot neutemeljeno in brezpredmetno, odločba pa je bila potrjena z odločbo direktorja carinske agencije z dne 12. aprila 2011.

18 — Obvestilo o začetku pregleda zaradi izteka protidampinskih ukrepov, ki se uporabljajo za uvoz nekaterih železnih ali jeklenih vrvi in kablov s poreklom iz Rusije, Tajske in Turčije, ter delnega vmesnega pregleda protidampinskih ukrepov, ki se uporabljajo za uvoz nekaterih železnih ali jeklenih vrvi in kablov s poreklom iz Turčije (UL 2006, C 181, str. 15).

19 — Glej uvodno izjavo 202 Uredbe št. 1279/2007.

20 — Sklep Komisije 2007/704/ES z dne 30. oktobra 2007 o razveljavitvi Sklepa 2001/602 (UL L 285, str. 52).

21 — V nadaljevanju: Valimar.

22 — UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307.

25. Administrativen sad Varna (upravno sodišče v Varni) je tožbo družbe Valimar zoper odločbo z dne 24. februarja 2011 zavrnilo s sodbo z dne 8. novembra 2011.

26. Družba Valimar je zato vložila kasacijsko pritožbo pri Vrhoven administrativen sad (vrhovno upravno sodišče), v kateri je zlasti trdila, da je Uredba št. 1279/2007 neveljavna, ker je bila sprejeta predvsem v nasprotju s členom 11(9) osnovne uredbe v povezavi z njenim členom 2(8). Svet naj bi namreč za določitev izvoznih cen družbe SSM uporabil drugačno metodologijo od tiste, uporabljene v Uredbi št. 1601/2001 o uvedbi prvotne protidampinške dajatve, ne da bi bilo to upravičeno s spremembo okoliščin v smislu člena 11(9) osnovne uredbe.

III – Vprašanja za predhodno odločanje in postopek pred Sodiščem

27. V teh okoliščinah je Vrhoven administrativen sad prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

- „1. Ali je člen 11(9) in (10), prvi pododstavek, [osnovne uredbe] v povezavi s členom 2(8) in (9) te uredbe treba razlagati tako, da imajo te določbe, če spremembe okoliščin v smislu [navedenega] člena 11(9) niso bile dokazane, pri določanju izvozne cene prednost pred vsakršnimi implicitnimi pristojnostmi institucij iz člena 11(3) osnovne uredbe, vključno – kot v primeru Uredbe [...] št. 1279/2007 – z implicitno pristojnostjo institucij, da ugotavljajo zanesljivost izvoznih cen družbe [SSM] v prihodnosti tako, da opravijo primerjavo z minimalnimi cenami na podlagi cenovne zaveze in s cenami za prodajo v tretje države? Ali lahko na odgovor na to vprašanje vpliva okoliščina, da se institucije pri izvrševanju pristojnosti v zvezi z ugotavljanjem trajnosti spremenjenih okoliščin glede obstoja dampinga v skladu s členom 11(3) osnovne uredbe odločijo – kot so se v primeru družbe [SSM] in Uredbe [...] št. 1279/2007 – da spremenijo protidampinški ukrep (znižajo carinsko stopnjo)?
2. Ali iz odgovora na prvo vprašanje izhaja, da bi Komisija v okoliščinah, kot so opisane v delu Uredbe [...] št. 1279/2007, v katerem je določena izvozna cena družbe [SSM], in glede na to, da v tej uredbi ni bila izrecno dokazana sprememba [okoliščin] v smislu člena 11(9) osnovne uredbe, ki bi upravičila uporabo druge metodologije, morala za določitev izvozne cene uporabiti tisto metodologijo, ki je bila uporabljena v okviru prvotne preiskave, v tem primeru na podlagi člena 2(8) osnovne uredbe?
3. Ob upoštevanju odgovorov na prvo in drugo vprašanje: Ali je Uredba [...] št. 1279/2007 v delu, v katerem je določen in naložen posamični protidampinški ukrep glede uvoza jeklenih vrvi in kablov, ki jih je proizvedla družba [SSM], neveljavna, ker je v nasprotju s členom 11(9) in (10) v povezavi s členom 2(8) osnovne uredbe oziroma ker je bila sprejeta na neveljavni pravni podlagi?“

28. Nasprotna stranka v postopku v glavni stvari, bolgarska vlada, Svet in Komisija so predložili pisna stališča. Družba Valimar, nasprotna stranka v postopku v glavni stvari, bolgarska vlada, Svet in Komisija so tudi ustno podali stališča na obravnavi 13. novembra 2013.

IV – Dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe

29. Nasprotna stranka v postopku v glavni stvari in bolgarska vlada trdita, da je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi sodne prakse TWD Textilwerke Deggendorf²³ nedopusten. Družbo Valimar naj bi namreč kot izključno uvoznico družbe SSM neposredno in posamično zadevala Uredba št. 1279/2007 v smislu člena 230, četrti odstavek, ES, tako da bi morala veljavnost te uredbe izpodbijati

23 — Sodba z dne 9. marca 1994 (C-188/92, Recueil, str. I-833).

neposredno z ničnostno tožbo, predvideno v zadnjenavedeni določbi, v rokih iz člena 230, peti odstavek, ES. Predložitveno sodišče pa je odločilo drugače in predvsem poudarilo, da je družba Valimar neodvisna uvoznica, ki ni povezana z družbo SSM, in da ni sodelovala v postopku sprejetja navedene uredbe. Niti Svet niti Komisija nista podala ugovora nedopustnosti zoper navedeni predlog.

30. Družba Valimar je na obravnavi navedla, prvič, da čeprav v Bolgarijo med drugim uvaža proizvode družbe SSM, pa je kot take ni mogoče šteti za trgovskega zastopnika te družbe oziroma ni mogoče šteti, da je z njo sklenila pogodbo o izključnem zastopanju. Drugič, trdi, da Republika Bolgarija na dan začetka postopka pregleda²⁴ še ni bila članica Unije²⁵ in da ni uvažala zadevnih proizvodov, tako da ni mogoče šteti, da je imela procesno upravičenje za vložitev tožbe zoper Uredbo št. 1279/2007 na dan njenega sprejetja.

31. Iz zgoraj navedene sodbe TWD Textilwerke Deggendorf izhaja, da je treba ugotoviti, da je fizična ali pravna oseba, ki pred nacionalnim sodiščem poda ugovor nezakonnosti zoper akt Unije, prekludirana, če bi lahko navedeni akt izpodbijala z direktno ničnostno tožbo iz člena 263 PDEU in tega ni storila v rokih iz te določbe. Predlog za sprejetje predhodne odločbe za presojo veljavnosti, vložen v takih okoliščinah, je treba zato razglasiti za nedopusten.

32. Vendar iz sodne prakse Sodišča izhaja tudi, da je to „izjemo vzporedne tožbe“ mogoče uveljavljati proti fizični ali pravni osebi²⁶ le, če je „očitno“,²⁷ da bi bila upravičena vložiti direktno ničnostno tožbo, ali če je ugotovljeno, da je lahko „brez kakršnega koli dvoma“ vložila tako ničnostno tožbo²⁸ ali celo da je bila nedvomno ali nesporno²⁹ upravičena vložiti tako ničnostno tožbo in je bila o tem obveščena³⁰.

33. Sodišče je v zvezi s tem odločilo, da je treba za uvozno podjetje, povezano z družbo, za katero velja protidampinška dajatev in katere cene pri nadaljnji prodaji blaga so bile podlaga za določitev izvozne cene, ki je bila uporabljena v uredbi o določitvi te dajatve, šteti, da se ta uredba nanj neposredno in posamično nanaša in da je „brez kakršnega koli dvoma“ upravičeno vložiti direktno tožbo pri sodišču Unije.³¹

34. Kot je razvidno iz njenih ustnih stališč in pojasnil predložitvenega sodišča, družba Valimar ni povezana z družbo SSM, njene cene pri nadaljnji prodaji pa niso bile podlaga za določitev izvoznih cen družbe SSM, tako da zanjo ni mogoče šteti, da je v podobnem položaju kot podjetje, ki je bilo predmet zadeve, v kateri je bila izrečena zgoraj navedena sodba Nachi Europe.

24 — To se je v tem primeru zgodilo 10. avgusta 2004.

25 — Pogodba o pristopu Republike Bolgarije k Evropski uniji, podpisana v Luxembourgju 25. aprila 2005, je začela v skladu s členom 4 te pogodbe veljati 1. januarja 2007 (UL 2005, L 157, str. 11), prav tako pa tudi Akt o pogojih pristopa Republike Bolgarije in Romunije in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija (UL 2005, L 157, str. 203).

26 — Ta ugovor ne more uspeti, če predlog za presojo veljavnosti ni bil vložen na predlog fizične ali pravne osebe, ampak ga je predložitveno sodišče podalo po uradni dolžnosti. Glej sodbo z dne 10. januarja 2006 v zadevi Cassa di Risparmio di Firenze in drugi (C-222/04, ZODl., str. I-289, točke od 72 do 74).

27 — Sodbe z dne 12. decembra 1996 v zadevi Accrington Beef in drugi (C-241/95, Recueil, str. I-6699, točka 15); z dne 11. novembra 1997 v zadevi Eurotunnel in drugi (C-408/95, Recueil, str. I-6315, točka 29) in z dne 23. februarja 2006 v združenih zadevah Atzeni in drugi (C-346/03 in C-529/03, ZODl., str. I-1875, točke od 30 do 34).

28 — Sodbe z dne 30. januarja 1997 v zadevi Wiljo (C-178/95, Recueil, str. I-585, točka 21); z dne 15. februarja 2001 v zadevi Nachi Europe (C-239/99, Recueil, str. I-1197, točka 30); z dne 20. septembra 2001 v zadevi Banks (C-390/98, Recueil, str. I-6117, točka 111); z dne 22. oktobra 2002 v zadevi National Farmers' Union (C-241/01, Recueil, str. I-9079, točki 35 in 36); z dne 18. julija 2007 v zadevi Lucchini (C-119/05, ZODl., str. I-6199, točke od 54 do 56); z dne 29. junija 2010 v zadevi E in F (C-550/09, ZODl., str. I-6213, točke od 46 do 48); z dne 17. februarja 2011 v zadevi Bolton Alimentari (C-494/09, ZODl., str. I-647, točki 22 in 23); z dne 9. junija 2011 v združenih zadevah Comitato „Venezia vuole vivere“ in drugi proti Komisiji (C-71/09 P, C-73/09 P in C-76/09 P, ZODl., str. I-4727, točka 58) in z dne 27. novembra 2012 v zadevi Pringle (C-370/12, točki 41 in 42).

29 — Zgoraj navedena sodba E in F (točka 52).

30 — Zgoraj navedena sodba Eurotunnel in drugi (točka 28).

31 — Zgoraj navedena sodba Nachi Europe (točke od 38 do 40).

35. Ker ni mogoče šteti, da je bila družba Valimar brez kakršnega koli dvoma upravičena vložiti direktno ničnostno tožbo zoper Uredbo št. 1279/2007, predloga za sprejetje predhodne odločbe ni mogoče razglasiti za nedopustnega. V zvezi s tem se lahko še doda, da se družba Valimar, ker so določbe Uredbe št. 1279/2007 vplivale nanjo prek nacionalnih ukrepov za izvajanje te uredbe, ni mogla sklicevati na določbe člena 263, četrty odstavky, PDEU – ob domnevi, da se te uporabljajo – v skladu s katerimi lahko fizične ali pravne osebe vložijo tožbo zoper predpise, ki se nanje neposredno nanašajo, a ne potrebujejo izvedbenih ukrepov.³²

V – Uvodne ugotovitve o predmetu spora o glavni stvari in formulacija vprašanj za predhodno odločanje

36. Predložitveno sodišče v predlogu za sprejetje predhodne odločbe Sodišču postavlja dve vprašanji o razlagi predvsem odstavkov 3 in 9 člena 11 osnovne uredbe in vprašanje o presoji veljavnosti Uredbe št. 1279/2007, ki so tesno povezana in ne brez določene kompleksnosti. Ker ta kompleksnost izhaja iz dvojnosti Uredbe št. 1279/2007, se zdi pred pojasnitvijo vprašanj primerno to uredbo postaviti v okvir predpisov, katerih del je.

A – Glavne določbe osnovne uredbe v zvezi s pregledom protidampinških ukrepov

37. Člen 11 osnovne uredbe, ki ureja trajanje protidampinških ukrepov in predvsem njihov pregled, v odstavku 1 določa, da protidampinški ukrep ostane v veljavi samo tako dolgo in samo v takem obsegu, kot je treba, da se prepreči dumping, ki povzroča škodo. Odstavek 2 tega člena tako določa, da protidampinški ukrep načeloma preneha veljati pet let po svoji uvedbi, pri čemer je pojasnjeno, da je lahko iztekajoči se ukrep predmet pregleda na pobudo Komisije ali na zahtevo, ki jo vložijo proizvajalci Unije ali se vložijo v njihovem imenu, ta pregled pa lahko privede do ohranitve ali odprave ukrepa.

38. Člen 11(3), prvi pododstavek, osnovne uredbe poleg tega določa, da se protidampinški ukrep lahko, kjer je to upravičeno, pred iztekom pregleda bodisi na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice bodisi na zahtevo katerega koli izvoznika ali uvoznika ali zadevnih proizvajalcev Unije, če je v tem primeru od uvedbe dokončnega ukrepa poteklo vsaj eno leto in zahteva vsebuje dovolj dokazov, ki utemeljujejo potrebo po takšnem vmesnem pregledu.

39. Člen 11(3), drugi pododstavek, osnovne uredbe določa, da se vmesni pregled dokončnega protidampinškega ukrepa začne le, če zahteva vsebuje dovolj dokazov, da „nadaljnje izvajanje ukrepa ni več potrebno za preprečevanje dumpinga“ in/ali da „se škoda verjetno ne [bi] nadaljevala oziroma se ne bi spet pojavljala, če se ukrep odstrani ali spremeni“, ali pa da „obstoječi ukrep ni ali pa ni več zadosten, da prepreči dumping, ki povzroča škodo“.

40. Člen 11(3), tretji pododstavek, osnovne uredbe določa, da lahko Komisija med preiskavo, povezano z vmesnim pregledom, med drugim oceni, „ali so se okoliščine glede dumpinga in škode bistveno spremenile“³³ in ali „obstoječi ukrepi dosegajo zelene rezultate pri odstranjevanju škode“ ob upoštevanju vseh relevantnih dokazov³⁴.

41. Nazadnje, člen 11(9) osnovne uredbe določa splošno pravilo, da mora Komisija v vseh preiskavah, povezanih s pregledom, „pod pogojem, da se okoliščine ne spremenijo“, uporabiti isto metodologijo kot pri prvotni preiskavi ob upoštevanju zlasti določb člena 2 navedene uredbe.

32 — Glej po analogiji sodbo z dne 19. decembra 2013 v zadevi Telefónica proti Komisiji (C-274/12 P, točki 36 in 58).

33 — Tu je treba začasno pojasniti, da taka sprememba okoliščin iz člena 11(3), tretji pododstavek, osnovne uredbe ne ustreza nujno spremembi okoliščin iz člena 11(9) navedene uredbe.

34 — Glej člen 11(3), tretji pododstavek, osnovne uredbe.

B – Kompleksnost Uredbe št. 1279/2007

42. Uredba št. 1279/2007 je, kot je razvidno iz zgornje predstavitve pravnega okvira, hkrati „uredba o delnem vmesnem pregledu“ protidampinške dajatve, uvedene proti družbi SSM z Uredbo št. 1601/2001, ki se je opravil na zahtevo med drugim te družbe,³⁵ in „uredba o pregledu zaradi izteka dokončnih ukrepov“, uvedenih z isto uredbo št. 1601/2001, ki se je opravil na zahtevo Povezovalnega odbora industrije žičnatih vrvi Evropske unije³⁶.

43. Zato je bila Uredba št. 1279/2007 sprejeta na podlagi člena 11(3) osnovne uredbe, kar zadeva delni vmesni pregled, in člena 11(2) osnovne uredbe, kar zadeva pregled zaradi izteka ukrepov.³⁷

44. Ta kompleksnost Uredbe št. 1279/2007 pa pojasnjuje kompleksnost vprašanj predložitvenega sodišča.

45. V zvezi s tem je treba najprej poudariti, da v nasprotju s pregledi zaradi izteka ukrepov, ki omogočajo le preklic uvedene dajatve ali njeno ohranitev na isti ravni, vmesni pregledi lahko privedejo do spremembe dajatev.³⁸ Ta razlika med postopkoma, kot bomo videli, delno pojasnjuje pomen in obseg prvega vprašanja za predhodno odločanje, ki ga je postavilo predložitveno sodišče.

46. Poleg tega so se institucije v zvezi z rezultatom delnega vmesnega pregleda in pregleda zaradi izteka ukrepov, sprejetih z Uredbo št. 1601/2001, odločile na podlagi istih razpoložljivih podatkov in njihove analize, čeprav se obdobji, ki ju zadevata preiskavi, ne pokrivata.

47. V uvodni izjavi 41 Uredbe št. 1279/2007 je v zvezi s tem pojasnjeno, da so institucije „zaradi skladnosti“ najprej preučile, ali je med obdobji preiskave v zvezi s pregledom obstajal damping in ali se bo zaradi izteka veljavnosti ukrepov ta nadaljeval. Te institucije so nato glede na posamezne države preučile „možne posledice vmesnih pregledov na ugotovitve osnovne uredbe“.

C – Moj pristop k problematiki, ki se pojavlja v tej zadevi

48. Zgornja pojasnila so nujna za razumevanje pomena in obsega vprašanj, ki jih je predložitveno sodišče postavilo v predlogu za sprejetje predhodne odločbe, od katerih nekatera niso brez določene kompleksnosti.

49. Prvo vprašanje je sestavljeno iz dveh delov. Predložitveno sodišče se v prvem delu, ki izhaja iz premise, da obstoj spremenjenih okoliščin, ki upravičujejo spremembo metodologije za določitev izvoznih cen v smislu člena 11(9) osnovne uredbe, ni dokazan, sprašuje, ali je treba v takem primeru uporabiti določbe člena 11(3) navedene uredbe, zlasti določbe o zanesljivosti in vzdržnosti izvoznih cen. Predložitveno sodišče v drugem delu sprašuje, ali je za odgovor na prejšnje vprašanje primerno upoštevati, da so institucije za družbo SSM spremenile protidampinške dajatve in jih v konkretnem primeru znižale.

50. Drugo vprašanje za predhodno odločanje, ki ga je postavilo predložitveno sodišče, je formulirano precej jasneje. To sodišče se sprašuje, ali bi morale institucije ob upoštevanju, da v Uredbi št. 1279/2007 ni izrecno dokazana sprememba okoliščin, ki bi upravičila uporabo druge metodologije za določitev izvoznih cen družbe SSM, v smislu člena 11(9) osnovne uredbe, uporabiti isto metodologijo kot pri prvotni preiskavi.

35 — Glej uvodno izjavo 4 Uredbe št. 1279/2007.

36 — Glej uvodno izjavo 13 Uredbe št. 1279/2007.

37 — V sklicevanjih Uredbe št. 1279/2007 sta omenjeni obe določbi osnovne uredbe.

38 — To izrecno izhaja iz člena 11(3), tretji pododstavek, osnovne uredbe, ki predvideva primer, v katerem obstoječi protidampinški ukrep ni ali pa ni več zadosten, da se prepreči damping, ki povzroča škodo. Glej v zvezi s tem sodbo z dne 11. februarja 2010 v zadevi Hoesch Metals and Alloys (C-373/08, ZOdl., str. I-951, točke od 76 do 78).

51. Tretje vprašanje je še preprostejše, ker se nanaša na sklepe, ki jih je treba izpeljati iz odgovora na prvi vprašanji. Predložitveno sodišče se sprašuje, ali je treba Uredbo št. 1279/2007, ker je bila z njo spremenjena metodologija za določitev izvoznih cen družbe SSM, ne da bi bila ugotovljena sprememba okoliščin, razglasiti za deloma nično, ker temelji na neveljavni pravni podlagi.

52. Na tako formulirana vprašanja, postavljena v okviru tega predloga za sprejetje predhodne odločbe, bom odgovoril, kot je navedeno v nadaljevanju. Najprej moram zelo neposredno nikalno odgovoriti na prvi del prvega vprašanja, kot je formuliran. Vprašanje, ali se je upoštevalo pravilo iz člena 11(9) osnovne uredbe, v skladu s katerim se lahko metodologija za določitev izvoznih cen spremeni le ob spremembi okoliščin, namreč ni „predhodno“ vprašanje, ali je prišlo do spremembe okoliščin, ki upravičuje odpravo ali spremembo protidampinškega ukrepa v smislu člena 11(3) navedene uredbe. V nasprotju s tem, kar se zdi, da predložitveno sodišče predlaga v prvem vprašanju, obstoj spremembe okoliščin iz člena 11(9) osnovne uredbe ne pogojuje uporabe določb člena 11(3) navedene uredbe. Nasprotno, prav v okviru uporabe člena 11(3) navedene uredbe je treba preučiti vprašanje morebitne uporabe člena 11(9) iste uredbe.

53. Ker je prvi del prvega vprašanja tako formuliran, je treba nanj odgovoriti nikalno: ugotovitev, da se okoliščine niso spremenile v smislu člena 11(9) osnovne uredbe, ne more privedi do tega, da institucije prezrejo določbe člena 11(3). Vendar se mi iz razlogov, ki jih bom predstavil v nadaljevanju, ta odgovor ne zdi sam po sebi zadosten.

54. Namreč, da bi predložitvenemu sodišču dali koristen odgovor, menim, da je treba najprej preučiti, ali je v Uredbi št. 1279/2007 pravilno ugotovljeno, da protidampinških dajatev ni treba odpraviti, ker se okoliščine niso bistveno spremenile v smislu člena 11(3) osnovne uredbe. Mogoče bi bilo ugovarjati, da predložitveno sodišče ni podvomilo o načinu, kako je bila v Uredbi št. 1279/2007 prospektivno analizirana zanesljivost izvoznih cen družbe SSM, ampak le uporabo druge metodologije za izračun teh dajatev. Vseeno menim, da je nujno upoštevati način, kako je bila v Uredbi št. 1279/2007 analizirana zanesljivost izvoznih cen družbe SSM, da bi pravilno ocenili, kako je bilo v njej obravnavano vprašanje metodologije za določitev izvoznih cen.

55. Šele nato bom na podlagi ugotovitev, do katerih bom prišel v okviru predstavljenega vprašanja, preučil to, kar je jedro problematike, ki se postavlja predložitvenemu sodišču, in sicer ali se je druga metodologija za določitev izvoznih cen uporabila v skladu s členom 11(9) osnovne uredbe ali ne. V tem okviru bom končno preučil, ali je primerno upoštevati okoliščino, da je bil z Uredbo št. 1279/2007 ukrep, uveden proti družbi SSM, zmanjšan, in ali je odločilno, da v njej ni bila izrecno ugotovljena sprememba okoliščin v smislu člena 11(9) osnovne uredbe. Odgovor na tretje vprašanje predložitvenega sodišča se bo pokazal takoj po odgovoru na prvi vprašanji.

56. Nazadnje, v okviru te preučitve bo treba upoštevati ustaljeno sodno prakso Sodišča, po kateri morajo imeti institucije Unije na področju skupne trgovinske politike in predvsem ukrepov trgovinske zaščite široko diskrecijsko pravico zaradi kompleksnosti gospodarskih, političnih in pravnih razmer, ki jih morajo preučevati,³⁹ tako da mora sodišče Unije sodni nadzor omejiti na preverjanje spoštovanja postopkovnih pravil, pravilnosti ugotovljenega dejanskega stanja, ki se je upoštevalo pri izpodbijani izbiri, očitne napake pri presoji tega dejanskega stanja ali neobstoja zlorabe pooblastil⁴⁰.

39 — Glej zlasti sodbi z dne 4. oktobra 1983 v zadevi Fediol proti Komisiji (191/82, Recueil, str. 2913, točka 26) in z dne 27. septembra 2007 v zadevi Ikea Wholesale (C-351/04, ZOdl., str. I-7723, točka 40).

40 — Glej sodbo z dne 7. maja 1987 v zadevi NTN Toyo Bearing in drugi proti Svetu (240/84, Recueil, str. 1809, točka 19) in zgoraj navedeno sodbo Ikea Wholesale (točka 41).

VI – Obstoj bistvene spremembe okoliščin v smislu člena 11(3) osnovne uredbe

57. Izvozno podjetje, proti kateremu je bil uveden protidampinški ukrep in ki zahteva njegovo odpravo, mora dokazati, da so se okoliščine v zvezi z dampingom in škodo bistveno spremenile.

58. Komisija lahko zaradi nadzora, ki ga mora opraviti v zvezi s tem, opravi ne le „retrospektivno analizo“ razvoja položaja od uvedbe prvotnega dokončnega ukrepa naprej, da oceni potrebo po ohranitvi ali spremembi tega ukrepa za preprečitev dampinga, ki povzroča škodo, ampak tudi „prospektivno analizo“ verjetnega razvoja položaja od sprejetja ukrepa za pregled naprej, da bi ocenila verjeten vpliv odprave ali spremembe dokončnega ukrepa.⁴¹

59. V obravnavanem primeru so institucije menile, da morajo za ocenitev smotrnosti pregleda, ki ga je zahtevala družba SSM, zaradi cenovnih zavez, ki jih je ta sprejela, opraviti temeljito analizo zanesljivosti in vzdržnosti njenih izvoznih cen. Tako so preučile izvozne cene družbe SSM v okviru ocene nadaljevanja in/ali ponovitve dampinga⁴² in v okviru ocene trajnosti spremenjenih okoliščin⁴³.

60. Menile so, da so cene za izvoz v Skupnost, ki jih je družba SSM uporabljala v obdobju preiskave v zvezi z vmesnim pregledom⁴⁴, zaradi njenih cenovnih zavez umetne, da niso vzdržne in so torej nezanesljive⁴⁵, da jih torej ni mogoče uporabiti za določitev njene stopnje dampinga in da jih je zato treba določiti ob upoštevanju njenih cen za izvoz v tretje države.

61. Pojasnjeno je, da je bilo treba v zvezi s tem upoštevati hkrati preteklo ravnanje (retrospektivna analiza) in verjetno prihodnje ravnanje družbe SSM (prospektivna analiza).⁴⁶

62. Ta sklep namreč temelji, prvič, kar zadeva preteklost, na ugotovitvi, da so bile izvozne cene družbe SSM v državah članicah Skupnosti, ko je imela 15 članic, zaradi cenovnih zavez „nižje“ od cen, ki so se pred njihovim pristopom uporabljale v desetih državah članicah, ki so k Uniji pristopile med preiskavo v zvezi z vmesnim pregledom⁴⁷, in „znatno nižje“ od cen v tretjih državah oziroma „v povprečju znatno nižje“ od teh cen v tretjih državah⁴⁸, v katerih so bile količine izvoza poleg tega večje⁴⁹. Natančneje je tudi pojasnjeno, da je bilo v preiskavi „sklenjeno, da je bil zadevni izdelek v države, ki niso članice EU, prodajan po dampinških cenah“⁵⁰.

63. Sklep institucij temelji, drugič, kar zadeva prihodnost, na prospektivni presoji prihodnjega ravnanja glede izvoza družbe SSM⁵¹ ter natančneje in v bistvu na verjetnosti, da bi družba SSM ob prenehanju cenovnih zavez⁵² in ob upoštevanju svojih proizvodnih zmogljivosti prodajala večje količine svojih izdelkov na trgu Unije po dampinških cenah⁵³.

41 — V zvezi s tem dvojnimi nadzorom glej zlasti bkp Development, Research & Consulting, *Evaluation of the European Union's Trade Defence Instruments*, Final Evaluation Study, 27. februar 2012, pogodba št. SI2.581682, zlasti str. 402.

42 — Uvodne izjave od 41 do 102 in zlasti uvodne izjave od 59 do 63 Uredbe št. 1279/2007.

43 — Uvodne izjave od 103 do 134 in zlasti uvodne izjave od 107 do 112 Uredbe št. 1279/2007.

44 — V uvodni izjavi 28 Uredbe št. 1279/2007 je navedeno, da je to obdobje trajalo od 1. julija 2003 do 30. junija 2004.

45 — Glej uvodno izjavo 61 Uredbe št. 1279/2007.

46 — Glej uvodno izjavo 61 Uredbe št. 1279/2007.

47 — Pogodba o pristopu zadevnih desetih držav članic k Evropski uniji, podpisana v Atenah 16. aprila 2003, je v skladu s členom 2(2) začela veljati 1. maja 2004 (UL 2003, L 236, str. 17), prav tako pa tudi Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija (UL 2003, L 236, str. 33).

48 — Glej uvodno izjavo 63 Uredbe št. 1279/2007.

49 — Glej uvodno izjavo 107 Uredbe št. 1279/2007.

50 — Glej uvodno izjavo 110 Uredbe št. 1279/2007.

51 — Uvodna izjava 61, zadnji stavek, Uredbe št. 1279/2007.

52 — Glej uvodno izjavo 108 Uredbe št. 1279/2007.

53 — Institucije so pri preučitvi razveljavitve protidampinških ukrepov ugotovile isto. Glej uvodno izjavo 126 Uredbe št. 1279/2007.

64. Iz navedenega torej izhaja, da so institucije sklepale, da protidampinških ukrepov, uvedenih proti družbi SSM, ni treba odpraviti, ker ta ni dokazala trajnosti „spremembe okoliščin“ v natančnem pomenu iz člena 11(3) osnovne uredbe v zvezi s svojimi izvoznimi cenami⁵⁴, na podlagi ugotovitve, da obstoj cenovnih zavez, ki jih je sprejela, pomeni „spremembo okoliščin“ v posebnem pomenu iz člena 11(9) osnovne uredbe, ki upravičuje uporabo druge metodologije za določitev njenih izvoznih cen za izračun njene stopnje dampainga.

65. Treba je ugotoviti, da bistveni elementi te analize niso bili izpodbijani.

66. Tako ni bilo nikakor zatrjevano, da so institucije Unije storile očitno napako pri presoji, ko so se oprle na te podatke, sicer neizpodbijane, da so ugotovile neobstoje zanesljivosti in vzdržnosti izvoznih cen družbe SSM pri izvozu v Skupnost.

67. Prav tako se ni izpodbijalo, da so institucije pri oceni smotrnosti pregleda, ki ga je zahtevala družba SSM, lahko in celo morale opraviti prospektivno analizo verjetnega ravnanja te družbe na podlagi razpoložljivih podatkov, da bi ocenile predvsem verjetnost nadaljevanja ali ponovitve škode in trajnost navedenih spremenjenih okoliščin v smislu člena 11(3), drugi pododstavek, osnovne uredbe.

68. Posledično in s pridržkom strogega nadzora spoštovanja postopkovnih pravil iz osnovne uredbe, kar bom preučil v nadaljevanju, se ni izkazalo, da bi institucije v dejanskih in postopkovnih okoliščinah zadeve in glede na široko diskrecijsko pravico, ki jo imajo, storile očitne napake.

VII – Obstoj spremenjenih okoliščin v smislu člena 11(9) osnovne uredbe, ki upravičujejo uporabo druge metodologije za določitev izvoznih cen

69. Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem za predhodno odločanje Sodišče zelo konkretno sprašuje, ali bi morale institucije glede na odgovor na prvo vprašanje zaradi neobstoja „izrecne ugotovitve“ obstoja spremenjenih okoliščin v smislu člena 11(9) osnovne uredbe pri pregledu uporabiti isto metodologijo za določitev izvoznih cen družbe SSM, kot so jo uporabile med prvotno preiskavo, in sicer metodologijo iz člena 2(8) osnovne uredbe. V teh okoliščinah bo mogoče upoštevati drugi del prvega vprašanja predložitvenega sodišča, v katerem to v bistvu sprašuje, ali je primerno upoštevati okoliščino, da so se institucije odločile znižati stopnjo protidampinške dajatve, uvedene proti družbi SSM.

70. Kot je poudarilo Sodišče,⁵⁵ je treba člen 11(9) osnovne uredbe v delu, ki predvideva odstopanje od splošnega pravila, v skladu s katerim mora Komisija v vseh preiskavah v zvezi s pregledom uporabiti isto metodologijo, kot jo je uporabila med prvotno preiskavo, načeloma razlagati ozko,⁵⁶ pri čemer je treba pojasniti, da ta zahteva ne dopušča, da bi institucije to določbo razlagale in uporabljale v neskladju z njenim besedilom in ciljem⁵⁷.

71. Osnovna uredba vseeno ne vsebuje niti pojasnil o smislu splošnega pravila, ki je tako določeno v členu 11(9), in o tem, kaj natančno pomeni „metodologija“, na katero se sklicuje, niti informacij o natančnih pogojih, v skladu s katerimi je mogoče odstopati od tega pravila, in o naravi omenjenih okoliščin ali obsegu zahtevanih sprememb.

54 — Glej zlasti zaključek iz uvodne izjave 112 Uredbe št. 1279/2007.

55 — Glej zgoraj navedeno sodbo Sodišča Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials proti Svetu (točka 17).

56 — Glej v tem smislu tudi zgoraj navedeno sodbo Huvis proti Svetu (točka 41).

57 — Glej zgoraj navedeno sodbo Sodišča Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials proti Svetu (C-15/12 P, točka 19).

72. Zato mora Sodišče to določbo razlagati tako, da v skladu s svojo sodno prakso upošteva ne le njeno besedilo, ampak tudi kontekst, v katerega je umeščena, in cilje, ki jim sledi,⁵⁸ ob upoštevanju splošne sistematike in cilja osnovne uredbe⁵⁹. Zgodovina te določbe je lahko, če je to potrebno, tudi vir informacij, ki so upoštevne za njeno razlago.⁶⁰

73. V zvezi s tem je treba spomniti, da se je pravilo iz člena 11(9) osnovne uredbe pojavilo v ureditvi, ki se uporablja za pregled protidampinskih dajatev,⁶¹ s sprejetjem Uredbe (ES) št. 3283/94⁶² in da je enako v vseh poznejših uredbah⁶³.

74. Vendar pripravljalni dokumenti ne vsebujejo ničesar, kar bi lahko pomagalo pri razlagi te določbe, saj prvotni predlog Komisije⁶⁴ ni bil bistveno spremenjen⁶⁵. Ugotovimo lahko tudi, da protidampinski zakonik GATT iz leta 1994 ne vsebuje določb, enakovrednih določbam člena 11(9) osnovne uredbe, tako da pravila, ki ga vsebuje ta uredba, ni mogoče šteti za prenos enega od podrobnih pravil iz tega zakonika, ki ga je treba razlagati skladno z njim.⁶⁶

75. Poleg tega ni mogoče zamolčati, da je Komisija v okviru revizije Uredbe št. 1225/2009⁶⁷ predlagala črtanje tega splošnega pravila, ker po njenem mnenju, prvič, njegova uporaba v praksi povzroča negotovosti, zlasti v zvezi z zahtevano spremembo okoliščin, in ker je, drugič, ta uporaba včasih povzročila, da so se očitno zastarele metodologije še naprej uporabljale.

76. Dejstvo je, da so določbe člena 11(9) osnovne uredbe veljale v času sprejetja Uredbe št. 1279/2007, da so zavezovalе institucije in da mora Sodišče zato ta člen razlagati in uporabiti v okviru tega predloga za sprejetje predhodne odločbe.

77. Iz branja celotnega člena 11 osnovne uredbe, zlasti njegovih odstavkov 1, 3 in 9 – ob upoštevanju sistema, uvedenega s to uredbo – je mogoče sklepati, da je istovetnost metodologije, prvič, logično potrebna za ugotovitev, ali damping, kot je bil dokazan med prvotno preiskavo, še traja in ali je treba prvotno sprejete ukrepe ohraniti v njihovi obliki in na njihovi ravni, jih spremeniti ali preklicati.⁶⁸ Drugič, istovetnost metodologije podjetjem, ki jih zadevajo protidampinski ukrepi, zagotavlja določeno predvidljivost in torej določeno obliko pravne varnosti pri izvajanju protidampinskih predpisov Unije.

58 — Glej zlasti sodbo z dne 1. aprila 1993 v zadevi Findling Wälzlager (C-136/91, Recueil, str. I-1793, točka 11).

59 — Glej zlasti sodbo z dne 16. septembra 2008 v zadevi Isle of Wight Council in drugi (C-288/07, ZOdl., str. I-7203, točka 25).

60 — Glej zgoraj navedeno sodbo Pringle (točka 135) in sodbo z dne 3. oktobra 2013 v zadevi Inuit Tapiriit Kanatami in drugi proti Parlamentu in Svetu (C-583/11 P, točka 50).

61 — Prejšnje osnovne uredbe niso vsebovale enakovrednih določb. Glej zlasti člen 14 Uredbe Sveta (EGS) št. 2423/88 z dne 11. julija 1988 o zaščiti proti dampinskemu ali subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske gospodarske skupnosti (UL L 209, str. 1). Podobno pravilo je bilo vseeno zapisano v členu 16 navedene uredbe, ki je urejal vračilo neupravičeno plačanih dajatev.

62 — Uredba Sveta z dne 22. decembra 1994 o zaščiti proti dampinskemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 349, str. 1), člen 11(9).

63 — Poleg osnovne uredbe glej člen 11(9) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinskemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, str. 51).

64 — Glej Sporočilo Komisije z dne 5. aprila 1994 z naslovom Zakonodaja za izvajanje urugvajskega cikla (COM(1994) 414 final, str. 160 in naslednje ter zlasti str. 212).

65 — Glede sprememb Evropskega parlamenta glej Zakonodajno resolucijo o stališču Evropskega parlamenta o predlogu uredbe Sveta o zaščiti proti dampinskemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 1995, C 18, str. 66).

66 — V zvezi s to zahtevo glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Petrotub in Republica (točka 56).

67 — Sporočilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu z dne 10. aprila 2013 o modernizaciji instrumentov trgovinske zaščite in njihovi prilagoditvi za potrebe evropskega gospodarstva (COM(2013) 191 final). Člen 1(5)(b) predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi med drugim Uredbe št. 1225/2009 (COM(2013) 192 final), vložen 10. aprila 2013, zato predlaga popolno črtanje člena 11(9) osnovne uredbe. Postopek sprejetja nove uredbe še vedno teče.

68 — Glej zlasti Müller W., Khan, N. in Scharf, T., *EC and WTO Anti-Dumping Law*, Oxford University Press, 2009, št. 11.41, 2. izdaja, predvsem str. 521

78. V obravnavanem primeru ni sporno, da institucije v Uredbi št. 1279/2007 niso uporabile iste metodologije za določitev izvoznih cen družbe SSM kot v Uredbi št. 1601/2001. Ker so menile, da izvozne cene družbe SSM pri izvozu v Skupnost, ki so se uporabljale med prvotno preiskavo, niso bile niti zanesljive niti vzdržne zaradi cenovnih zavez, ki jih je ta družba sprejela, so izvozne cene določile ob upoštevanju njenih izvoznih cen pri izvozu v tretje države.

79. Prav tako ni sporno, da v Uredbi št. 1279/2007 ni izrecno omenjen obstoj „spremembe okoliščin“ v smislu člena 11(9) osnovne uredbe, ki upravičuje uporabo druge metodologije za določitev izvoznih cen družbe SSM. Samo na podlagi te okoliščine pa ni mogoče sklepati, da je navedena uredba nezakonita.

80. Iz zgoraj navedenih uvodnih izjav Uredbe št. 1279/2007 namreč implicitno, vendar jasno izhaja, da se je obstoj cenovnih zavez, ki jih je sklenila družba SSM, upošteval kot glavni element te spremembe.

81. Zato se postavlja vprašanje, ali je pravilno sklepati, da cenovne zaveze same po sebi predpostavljajo spremembo okoliščin v smislu člena 11(9) osnovne uredbe. Vseeno je očitno, da Uredba št. 1279/2007 vsebuje dolga pojasnila glede tega⁶⁹, saj podrobno pojasnjuje, da izvozne cene družbe SSM pri izvozu v Skupnost niso bile niti zanesljive niti vzdržne prav zaradi obstoja cenovnih zavez. Povedano drugače, razlogi, iz katerih se je sklepalo, da se okoliščine v zvezi z dampingom niso spremenile v smislu člena 11(3) osnovne uredbe, so isti kot tisti, ki upravičujejo potrebo po opustitvi prvotno uporabljene metodologije za določitev izvoznih cen na podlagi člena 11(9) navedene uredbe. Preprosteje povedano, v okviru pregleda je nehala biti zanesljiva prvotno uporabljena metodologija. V takem primeru ni mogoče sklepati drugače, kot da institucijam ni treba več uporabljati pravila iz člena 11(9) osnovne uredbe, ki jim nalaga uporabo iste metodologije.

82. Zato je treba na drugo vprašanje, kot ga je postavilo predložitveno sodišče, odgovoriti, da je treba člen 11(9) osnovne uredbe razlagati tako, da Komisiji ne nalaga, da pri pregledu protidampinškega ukrepa uporabi isto metodologijo za določitev izvoznih cen, kot jo je uporabila med prvotno preiskavo, če je bilo zakonito ugotovljeno, da izvozne cene, določene po tej metodologiji, niso niti zanesljive niti trajne, in to prav zaradi obstoja cenovnih zavez.

83. Na tej podlagi naj bi se nazadnje postavljalo dodatno vprašanje o zakonitosti posebne metodologije, ki so jo institucije uporabile za določitev izvoznih cen družbe SSM, to je vprašanje, ki ga je predložitveno sodišče postavilo v predlogu za sprejetje predhodne odločbe, čeprav ni vključeno v vprašanja, ki jih je predložilo,⁷⁰ in na katero člen 11(9) osnovne uredbe ne daje izrecnega odgovora.

84. Svet je v pisnih stališčih pojasnil, da institucije v obravnavanem primeru niso uporabile člena 2(9) osnovne uredbe, ampak so uporabile samo člen 11(3) navedene uredbe, in da so se ob upoštevanju spremembe okoliščin zaradi cenovnih zavez odločile uporabiti izvozne cene, ki jih družba SSM uporablja v tretjih državah. Dodal je, da člen 11(9) osnovne uredbe institucijam daje polje proste presoje pri izbiri metodologije za določitev izvoznih cen, ker je treba določbe navedenega člena 2 samo „ustrezno upoštevati“.

85. Glede tega je treba najprej ugotoviti, da je namreč točno, da se Uredba št. 1279/2007 v zvezi z družbo SSM⁷¹ nikjer ne sklicuje niti eksplicitno niti implicitno na določbe člena 2(9) osnovne uredbe.

69 — Glej zlasti uvodne izjave od 107 do 112 Uredbe št. 1279/2007.

70 — Predložitveno sodišče se sklicuje na zgoraj navedeno sodbo Huviz proti Svetu, vendar je ne citira. Poleg tega je treba opozoriti, da je bila zgoraj navedena sodba Sodišča Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials proti Svetu izdana po tem, ko je predložitveno sodišče pri Sodišču vložilo ta predlog za sprejetje predhodne odločbe.

71 — Ta določba pa se je uporabila za druga podjetja. Glej uvodne izjave 49, 81 in 87 Uredbe št. 1279/2007.

86. Nato je treba spomniti, da, prvič, kot je bilo že navedeno, člen 11 osnovne uredbe ne vsebuje nobenih pojasnil o metodologiji, po kateri je treba med drugim izvozne cene določiti v okviru postopka pregleda v primeru spremenjenih okoliščin v smislu odstavka 9 tega člena.⁷²

87. V teh okoliščinah ni mogoče sklepati, da so institucije očitno presegle meje široke diskrecijske pravice, ki jo imajo pri izvajanju osnovne uredbe, ko so zapolnile njene pomanjkljivosti.

88. Drugič, čeprav se določbe člena 2(9) osnovne uredbe, ki se uporabljajo samo za prvotno uvedbo protidampinške dajatve, ne morejo preprosto uporabljati v okviru pregleda, vseeno zagotavljajo referenčno podlago. Člen 2(9), prvi pododstavek, osnovne uredbe *in fine* določa, da se lahko izvozne cene, če so izpolnjeni pogoji, ki so poleg tega določeni v tem členu, določijo „na kateri koli razumni osnovi“.

89. Iz tega je mogoče sklepati, da institucije, ker so lahko legitimno sklepale o nezanesljivosti izvoznih cen družbe SSM in posledično o spremembi okoliščin v smislu člena 11(9) osnovne uredbe, lahko niso upoštevale besedila določb člena 2(8) navedene uredbe in so lahko uporabile katero koli metodologijo za določitev izvoznih cen, če je ta ostala razumna.

90. Vendar ni očitno in tudi sicer se ne zatrjuje, da so institucije nerazumno določile izvozne cene družbe SSM, tako da so uporabile njene izvozne cene pri izvozu v tretje države.

91. Upoštevati je treba še, da je bila z Uredbo št. 1279/2007, v kateri še zdaleč ni ugotovljeno, da je treba prvotni protidampinški ukrep, uveden proti družbi SSM, ohraniti zaradi neobstoja bistvene spremembe okoliščin v smislu člena 11(3) osnovne uredbe, nasprotno in dokončno znižana stopnja protidampinške dajatve, naložene družbi SSM. Na podlagi tega in ob upoštevanju drugega dela prvega vprašanja za predhodno odločanje, ki ga je postavilo predložitveno sodišče, je treba ugotoviti, da Uredba št. 1279/2007 popolnoma ustreza temeljnemu cilju osnovne uredbe, v skladu s katerim mora biti uvedba protidampinške dajatve nujno potrebna za preprečitev dampedinga, ki povzroča škodo.

92. V teh okoliščinah ni izkazano, da so institucije pri odločitvi, da izvozne cene družbe SSM določijo ob upoštevanju med drugim njenih izvoznih cen pri izvozu v tretje države, ravnale očitno neustrezno ali nerazumno.⁷³

93. Zato je treba sklepati, da preučitev vprašanj za predhodno odločanje, ki jih je postavilo predložitveno sodišče, ni pokazala ničesar, kar bi vplivalo na veljavnost Uredbe št. 1279/2007.

VIII – Predlog

94. Glede na navedeno Sodišču predlagam, naj na vprašanja za predhodno odločanje, ki jih je postavilo Vrhoven administrativen sad, odgovori:

1. Člen 11(9) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti je treba razlagati tako, da Evropski komisiji ne nalaga, da pri pregledu protidampinškega ukrepa uporabi isto metodologijo za določitev izvoznih cen, kot jo je uporabila med prvotno preiskavo, če je bilo zakonito ugotovljeno, da izvozne cene, določene po tej metodologiji, niso niti zanesljive niti trajne, in to prav zaradi obstoja cenovnih zavez.

72 — Ker protidampinški zakonik iz leta 1994 ne vsebuje pravila, enakovrednega pravilu iz člena 11(9) osnovne uredbe, seveda ne vsebuje določb o tem.

73 — Glej po analogiji sodbi z dne 22. oktobra 1991 v zadevi Nölle (C-16/90, Recueil, str. I-5163, točke od 11 do 13) in z dne 29. maja 1997 v zadevi Rotexchemie (C-26/96, Recueil, str. I-2817, točke od 9 do 12).

2. Preučitev vprašanj za predhodno odločanje, ki jih je postavilo predložitveno sodišče, ni pokazala ničesar, kar bi vplivalo na veljavnost Uredbe Sveta (ES) št. 1279/2007 z dne 30. oktobra 2007 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na nekatere železne ali jeklene vrvi in kable s poreklom iz Rusije ter o razveljavitvi protidampinških dajatev na uvoz nekaterih železnih ali jeklenih vrvi in kablov s poreklom iz Tajske in Turčije.